

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל קרבנות הציבור		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
וכן זית שני וזית שלישי, עוטנו בבית הבד עד שילקה ומעלה לראש הגג, ועושה אותו כמין תמרה עד שיזובו מימיו, וכונסו לבית הבד וטוחנו בריחים ונותנו בסליו, ושמן היוצא ממנו זה היה ראשון, טען בקורה, שמן היוצא ממנו זה היה שני, פרק חזר וטען, זה היה שלישי, הראשון למנורה והשאר למנחות	[חכמים]												◇	!
לא היה טוחנו בריחים אלא כותשו במכתשת, ולא היה טוען בקורה אלא באבנים, ולא היה נותנו בסליו אלא לתוך סביבות הסל.	רבי יהודה:												◇	!
הא גופא קשיא, כותש מני? רבי יהודה היא, תוך הסל אתאן לרבנן													◇	?
האי תנא סבר לה כותיה בחדא ופליג עליה בחדא.													◇	!
הראשון שבראשון אין למעלה הימנו														■
השני שבראשון והראשון שבשני שוין														■
השלישי שבראשון והשני שבשני שבראשון שבשלישי שוין														■
השלישי שבשני והשני שבשלישי שוין														■
השלישי שבשלישי אין למטה הימנו.														■
אף כל המנחות היו בדין שיטענו שמן זית זך, מה מנורה שאינה לאכילה טעונה שמן זית זך, מנחות שהן לאכילה אינו דין שיטענו שמן זית זך ת"ל: זך כתית למאור, ואין זך כתית למנחות.														■
שוין? והא אמרת: ראשון למנורה והשאר למנחות													◇	?
מאי שוין? שוין למנחות.	רב נחמן בר יצחק:												◇	!
אף כל המנחות היו בדין וכו'.														■
זך - אין זך אלא נקי	תנו רבנן: [חכמים]												◇	■
כתית - אין כתית אלא כתוש.	רבי יהודה:												◇	■
יכול יהא כתית זה פסול למנחות? ת"ל: ועשרון סולת בלול בשמן כתית, א"כ מה ת"ל למאור? אלא מפני החיסכון.													◇	■
מאי חיסכון?														^
התורה חסה על ממונן של ישראל.	רבי אלעזר:												◇	!
צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך - אמר רבי שמואל בר נחמני: אליך - ולא לי, לא לאורה אני צריך.	[רבי שמואל בר נחמני]												◇	!
שלהן בצפון ומנורה בדרום, א"ר זריקא אמר ר' אלעזר: לא לאכילה אני צריך, ולא לאורה אני צריך.	[רבי זריקא אמר רבי אלעזר]												◇	!
ויעש לבית חלוני שקופים אטומים - תנא: שקופין מבחוץ ואטומים מבפנים, לא לאורה אני צריך.	[תנא]												◇	!
מחוץ לפרכת העדות באהל מועד - עדות הוא לכל באי עולם שהשכינה שורה בישראל, ואם תאמר: לאורה אני צריך, והלא כל ארבעים שנה שהלכו ישראל במדבר לא הלכו אלא לאורן אלא עדות הוא לכל באי עולם שהשכינה שורה בישראל.													◇	!
מאי עדותה?														^
זה נר מערבי שנותנין בה שמן כנגד חברותיה, וממנה היה מדליק ובה היה מסיים.	רבא:												◇	!
מאין היו מביאין את היין? קדוחים ועטולין אלפא ליין, שניה להן בית רימה ובית לבן בהר וכפר סיגנא בבקעה.														■
כל ארצות היו כשרות, אלא מיכן היו מביאין.														■
אין מביאין לא מבית הזבלים ולא מבית השלחים ולא ממה שנזרע ביניהן, ואם הביא - כשר.														■

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment Oמעשה- story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא- key:	

מנחות-כל קרבנות הציבור		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מסייע ליה לרבי יוחנן												!		פז.
כשם שהדיבור יפה לבשמים, כך דיבור רע לייין.	דאמר רבי יוחנן:											!	◇	פז.
רבי יוסי בר רבי יהודה אומר וכו'.													■	פז. <
הקדישו, מהו שילקה עליו משום בעל מום? כיון דפסול כבעל מום דמי, או דלמא אין בעל מום אלא בבהמה?	בעי רבי יוחנן:												^	פז. ◇
תיקו.													■	פז.
אלים ממואב, כבשים מחברון, עגלים משרון, גוזלות מהר המלך	ת"ר:												■	פז. ◇
מביאין כבשים שגבהן כרחבן.	רבי יהודה:												■	פז. ◇
מ"ט דר' יהודה? דכתיב: ירעה מקנך ביום ההוא כר נרחב.	רבא בר רב שילא:												■	פז. ◇
כתיב: על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את ה' אל דמי לכם													■	פז. ◇
מאי אמרי?													^	פז.
אתה תקום תרחם ציון	הכי אמר רבא בר רב שילא:												!	פז. ◇
בונה ירושלים ה'.	רב נחמן בר יצחק:												!	פז. ◇
ומעיקרא מאי הוּו אמרי?													^	פז. ◇
כי בחר ה' בציון אוה למושב לו.	רבא בר רב שילא:												!	פז. ◇
הדרן עלך כל קרבנות הצבור													◇	

<p>◆ חולקים-disputants</p> <p>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>○ מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>ז קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראיה-proof</p>
--	--

Talmud Navigator

מנחות-שתי מדות	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שתי מדות של יבש היו במקדש, עשרון וחצי עשרון	[חכמים]												
עשרון עשרון וחצי עשרון.	רבי מאיר:												
עשרון מה היה משמש? שבו היה מודד לכל המנחות, לא היה מודד לא בשלשה לפר ולא בשל שנים לאיל, אלא מודדן עשרונות.													
חצי עשרון מה היה משמש? שבו היה מודד לחביתי כהן גדול, מחצה בבקר ומחצה בין הערבים.													
מה תלמוד לומר: (במדבר כ"ח) עשרון עשרון לכבש האחד? מלמד ששתי עשרונות היו במקדש, אחד גדוש ואחד מחוק, גדוש - שבו היה מודד לכל המנחות, מחוק - שבו היה מודד לחביתי כהן גדול	תניא: היה ר' מאיר אומר:												
לא היה שם אלא עשרון אחד, שנאמר: (במדבר כ"ט) ועשרון אחד לכבש האחד, א"כ מה ת"ל עשרון עשרון? לרבות חצי עשרון.	החכמים:												
ור"מ חצי עשרון מנא ליה?													
נפקא ליה מועשרון.	[רבי מאיר]												
ורבנן?													
וי"ו לא דרשי.	[רבנן]												
ורבי מאיר האי ועשרון אחד לכבש האחד מאי עביד ליה?													
ההוא שלא ימדוד לא בשל שלשה לפר ולא בשל שנים לאיל.	[רבי מאיר]												
ורבנן?													
נפקא להו מנקודו	[רבנן]												
למה נקוד וי"ו שבאמצע עשרון של עשרון ראשון של יום טוב הראשון של חג? שלא ימדוד לא בשל ג' לפר ולא בשל שנים לאיל.	דתניא, אמר ר' יוסי:												
ורבי מאיר?													
נקודו לא דרשי.	[רבי מאיר]												
חצי עשרון מה היה משמש? שבו היה מודד לחביתי כהן גדול													
מודד?													
חביתי כהן גדול לא היו באין חצאין, אלא מביא עשרון שלם וחוצהו	ורמינהי:												
מאי מודד נמי דקתני? מחלק.	רב ששת:												
חצי עשרון לרבי מאיר, גדוש היה או מחוק היה?	בעא מיניה רמי בר חמא מרב חסדא:												
(סימן: חצ"י חבית"י שלה"ן.)													
ותיבעי לך לרבנן													
לרבנן, עשרון גופיה קא מיבעיא להו: גדוש היה או מחוק היה?													
מדר' מאיר נשמע לרבי מאיר, ומדרבי מאיר נשמע לרבנן, מדאמר ר' מאיר עשרון מחוק, חצי עשרון נמי מחוק מדר' מאיר מחוק, לרבנן נמי מחוק.	אמר ליה: [רב חסדא]												
חביתי כ"ג במה מחלקן לחלות, ביד או בכלי?	בעא מיניה רמי בר חמא מרב חסדא:												
פשיטא דביד, דאי בכלי, טורטני יכניס?	[רב חסדא]												
ויכניס													

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge !שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

מנחות-שתי מדות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כיון דבקללה כתיב לאו אורח ארעא.											!	◇	
שלחן מהו שיקדש קמצים בגודש שלו? מדמקדש לחם קמצים נמי מקדש, או דלמא דחזי ליה מקדש, דלא חזי ליה לא מקדש?	בעא מיניה רמי בר חמא מרב חסדא:											^	◇
אינו מקדש.	אמר ליה: [רב חסדא]											!	◇
איני?												?	
לדברי האומר טפחיים ומחצה קופל, נמצא שלחן מקדש חמשה עשר טפח למעלה, לדברי האומר טפחיים קופל, נמצא שלחן מקדש י"ב טפח למעלה.	והאמר רבי יוחנן:											?	◇
אינו מקדש ליקרב אבל מקדש ליפסל.	אמר ליה: [רב חסדא]											!	◇
שבע מדות של לח היו במקדש: הין, וחצי הין, ושלישית ההין, ורביעית ההין, לוג, וחצי לוג, ורביעית לוג	[חכמים]											◆	■
שנתות היו בהין: עד כאן לפר, ועד כאן לאיל, עד כאן לכבש	רבי אליעזר בר רבי צדוק:											◆	■
לא היה שם הין, וכי מה היה הין משמש? אלא מדה יתירה של לוג ומחצה היתה שם, שבה היה מודד למנחת כ"ג, לוג ומחצה בבוקר לוג ומחצה בין הערבים.	רבי שמעון:											◆	■
שבע מדות של לח היו במקדש: רביעית לוג, וחצי לוג, ולוג, ורביעית ההין, ושלישית ההין, וחצי הין, והין, דברי רבי יהודה	תנו רבנן: [חכמים]											◆	■
הין, וחצי הין, ושלישית ההין, ורביעית ההין, ולוג, וחצי לוג, ורביעית לוג	רבי מאיר:											◆	■
לא היה שם הין, וכי מה היה הין משמש? את מי אביא תחתיו? אלא מדה יתירה של לוג ומחצה היתה שם, שבו היה מודד לחבתי כהן גדול, לוג ומחצה בבקר לוג ומחצה בין הערבים.	רבי שמעון:											◆	■
חצי לוג היתה שם, ואפשר לשער בחצי לוג.	אמרו לו:											?	
אף לדבריכם, חצי לוג ולוג לא יעשה, רביעית היתה שם ואפשר לשער ברביעית אלא זה הכלל היה במקדש: כלי שמשמש מדה זו, אינו משמש מדה אחרת.	אמר להם: [רבי שמעון]											!	◇
מאי איכא בין רבי מאיר לרבי יהודה?												?	
בירוצי מדות איכא בינייהו, למאן דאמר ממטה למעלה, קסבר: בירוצי המדות נתקדשו, ורביעית יהיב ליה רחמנא למשה, ואמר ליה: שער דקא עיילי להו בירוצין למאן דאמר ממעלה למטה, קסבר: בירוצי מדות לא נתקדשו, והין יהיב ליה רחמנא למשה, ואמר ליה: שער בהא דקא נפקי בירוצין.	רבי יוחנן:											!	
דכולי עלמא - בירוצי המדות איכא למימר נתקדשו ואיכא למימר לא נתקדשו, והכא במלאים קא מיפלגי, מאן דאמר מלמעלה למטה, קא סבר: מלאים שלא יחסר ושלא יותיר, ומאן דאמר ממטה למעלה, מלאים שלא יחסר, אבל יותיר מלאים קרינא ביה.	אביי:											!	◇
לא היה שם הין.	אמר מר, רבי שמעון:											■	◇
שפיר קאמר להו ר"ש לרבנן												■	
ורבנן?												?	
הוה הין דעבד משה לשמן המשחה, דכתיב: (שמות ל') ושמן זית הין	[רבנן]											!	◇
כיון דלדורות לא הוה צריך, לפי שעה הוא דעבדיה ואיגנז	מר סבר: [רבי שמעון]											!	◇
כיון דהוה הוה.	ואידך: [רבנן]											!	◇
ואת מי אביא תחתיו.	אמר מר:											■	◇
לא סגיא דלא מעייל?												?	
גמירי שתי סמיכות בציבור	כדאמר רבינא:											!	◇
הכא נמי גמירי דשבע מדות של לח היו במקדש.												!	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- central point for summary and review insertion of an earlier segment story-מעשה	statement-מימרא ♣ קושיא- ♣ שאלה- ^ תירוץ- ! ראייה- challenge-question-answer-proof
מקרא-key:	

מנחות-שתי מדות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שנתות היו בהין.	רבי אלעזר ברבי צדוק:											■	◇
ולית ליה שבע מדות?												♣	◇
לית ליה.												!	◇
ואי בעית אימא: מאי שבע מדות? שבע מדידות.												!	◇
רביעית מה היתה משמשת? רביעית מים למצורע, ורביעית שמן לנזיר.												■	■
חצי לוג מה היה משמש? חצי לוג מים לסוטה, וחצי לוג שמן לתודה.												■	■
ובלוג היה מודד לכל המנחות, אפילו מנחה של ס' עשרון נותן לה ס' לוג	[חכמים]											♣	■
אפילו מנחה של ס' עשרון אין לה אלא לוגה, שנאמ': (ויקרא י"ד) למנחה ולוג שמן.	רבי אליעזר בן יעקב:											♣	■
ששה לפר, וארבעה לאיל, ושלושה לכבש שלשה ומחצה למנורה, חצי לוג לכל נר.												■	■
רביעית למה נמשחה? אי מצורע, חוץ הוא ואי נזיר, לחם נזיר בשחיטת איל הוא דקדיש	יתבי רבי וקא קשיא ליה:											♣	◇
שבה היה מודד לחביתי כהן גדול, רביעית שמן לכל חלה וחלה.	אמר ליה רבי חייא:											!	◇
קרי עליה: מארץ מרחק איש עצתי.	[רבי]											○	
חצי לוג מה היה משמש.												■	<
חצי לוג למה נמשח? אי סוטה, וכי חולין הוא דצריכי לקדושי? מים קדושים כתיב אי תודה, לחמי תודה בשחיטת תודה הוא דקדש?	יתבי רבי וקא קשיא ליה:											♣	◇
שבו היה מחלק חצי לוג שמן לכל נר ונר.	אמר ליה ר' שמעון ברבי:											!	◇
אמר לו: נר ישראל, כך היה.	[רבי]											○	
נר שכבתה, נידשן השמן נידשנה הפתילה כיצד עושה? מטיבה, ונותן בה שמן ומדליקה.	רבי יוחנן אמר רבי:											■	◇
כשהוא נותן בה שמן, כמדה ראשונה או כמו שחסרה?	יתבי רבי זריקא וקא מיבעיא ליה:											^	◇
פשיטא דכמדה ראשונה, דאי כמה שחסרה, מנא ידעינן מאי חיסר?	רבי ירמיה:											!	◇
וכי תימא דמשער ליה												♣	
א"כ שבע מדות, נפיש להו מדות טובא.												!	
קרי עליה: (תהלים מ"ה) והדרך צלה רכב על דבר אמת וענוה צדק.	[רבי זריקא]											○	
נר שכבתה, נידשן השמן נידשנה הפתילה כיצד עושה? מטיבה, ונותן בה שמן כמדה ראשונה ומדליקה.	איתמר נמי: אמר רבי אבהו אמר ר' יוחנן, ואמרי לה אמר רבי אבא אמר רבי חנינא אמר רבי:											■	
נר שבמקדש של פרקים הוה	רב הונא בריה דרב יהודה אמר רב ששת:											■	◇
כי כתיב (שמות כ"ה) ככר ומקשה - אמנורה ונרותיה כתיב, כיון דמיבעיא הטבה, אי לאו דפרקים הוי לא הוה מטיבא ליה.	קסבר: [רב ששת]											■	◇
כיצד עושה? מסלקן ומניחן באוהל, ומקנחן בספוג, ונותן בהן שמן ומדליקן	מיתיבי:											♣	◇
הוא דאמר כי האי תנא												!	◇

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא ⚡ קושיא- challenge ? שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראיה
מקרא-key:	

מנחות-שתי מדות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא היו מזיזין אותה ממקומה.	דתניא, חכמים:										!	◇
מכלל דאיבעיא ליה לאווזיה מצי מזיז לה?											!	◇
אלא אימא: לא היתה זזה ממקומה, ומאן חכמים? ר' אלעזר הוא											;	◇
כמין טס של זהב היה לה על גבה, כשהוא מטיבה דוחקו כלפי פיה, כשהוא נותן בה שמן דוחקו כלפי ראשה.	דתניא, רבי אלעזר ברבי צדוק:										;	◇
ובפלוגתא דהני תנאי												◇
מנורה ונרותיה באות מן הככר, ואין מלקחיה ומחתותיה מן הככר	דתניא: [חכמים]										◇	◇
מנורה היתה באה מן הככר, ולא נרותיה ומלקחיה ומחתותיה באות מן הככר.	רבי נחמיה:										◇	◇
במאי קא מיפלגי?											^	
בהאי קרא											!	
(שמות כ"ה) ככר זהב טהור יעשה אותה - למדנו למנורה שבאה מן הככר, מנין לרבות נרותיה? תלמוד לומר: (שמות כ"ה) את כל הכלים האלה, יכול שאני מרבה אף מלקחיה ומחתותיה? תלמוד לומר: אותה, דברי רבי נחמיה.	דתניא: [רבי נחמיה]										!	◇
קשיא דרבי נחמיה אדרבי נחמיה											;	
תרי תנאי ואליבא דרבי נחמיה.											!	◇
מנורה באה מן הככר, ואין מלקחיה ומחתותיה ונרותיה באה מן הככר, ואלא מה אני מקיים את כל הכלים האלה? שהיו כלים של זהב.	רבי יהושע בן קרחה:										!	◇
זהב בהדיא כתיב בו: (שמות כ"ה) ועשית את נרותיה שבעה והעלה את נרותיה והאיר אל עבר פניה ומלקחיה ומחתותיה זהב טהור											;	◇
לא נצרכא אלא לפי נרות, ס"ד אמינא: הואיל ופי נרות אשחורי משחר, התורה חסה על ממונן של ישראל וליעבד זהב כל דהו, קמ"ל.											!	◇
חצי לוג שמן לתודה.												■
מהו המנחה ללוג? בשמן בשמן? איך לא נאמר אלא בשמן אחד, הייתי אומר: זהו הוא ככל המנחות ללוג, עכשיו שכתב בשמן בשמן הוי ריבוי אחר ריבוי, ואין ריבוי אחר ריבוי אלא למעט, מיעטו	תניא, רבי עקיבא:											◇
ריבוי אחר ריבוי, חד ריבוי הוא											;	
אלא, אילו לא נאמר בשמן כל עיקר, הייתי אומר: הרי הוא ככל המנחות ללוג, עכשיו שנאמר בשמן בשמן הוי ריבוי אחר ריבוי, ואין ריבוי אחר ריבוי אלא למעט, מיעטו הכתוב לחצי לוג.												◇
יכול יהא חצי לוג זה מתחלק לשלשת מינין, לחלות ולרקיין ולרביכה?												■
כשהוא אומר בשמן ברביכה, שאין ת"ל, ריבה שמן לרביכה, הא כיצד? מביא חצי לוג שמן וחוציהו, [חציו] לחלות ולרקיין וחציו לרביכה.												◇
עקיבא, אם אתה מרבה כל היום כולו בשמן בשמן איני שומע לך, אלא, חצי לוג שמן לתודה ורביעית שמן לנזיר ואחד עשר יום שבין נדה לנדה - הלכה למשה מסיני.	אמר לו רבי אלעזר בן עזריה:											◇
בלוג היה מודד.												■
במצורע עני כתיב עשרון בלול ולוג, לימד על עשרון שטעון לוג, דברי חכמים	ת"ר: [חכמים]										◇	◇
אפי' מנחה של ששים עשרונים אין לה אלא לוגה, שנאמר: למנחה ולוג שמן.	רבי נחמיה ורבי אליעזר:										◇	◇
ורבי נחמיה ור' אליעזר האי עשרון בלול ולוג מאי עבדי ליה?											;	
ההוא לגופיה, דקא אמר רחמנא: לייתי חד עשרון.	[רבי נחמיה ורבי אליעזר]										!	◇
ואידך?											;	

■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ? שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מקרא-key:

Talmud Navigator

מנחות-שתי מדות	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ
לגופיה לא צריך, מדגלי רחמנא גבי מצורע ג' קרבנות וג' עשרונות, הכא דחד קרבן חד עשרון.	[חכמים]													פט.
ואידך?														פט.
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הואיל וחס רחמנא עליה לאתויי בדלות, אימא לא ליבעי מינה כלל.	[רבי נחמיה ורבי אליעזר]													פט.
ואידך?														פט.
לגמרי לא אשכחן.	[חכמים]													פט.
ורבנן האי למנחה ולוג שמן מאי עבדי ליה?														פט.
ההוא, למתנדב מנחה שלא יפחות מדבר הטעון לוג, ומאי ניהו? עשרון.	[חכמים]													פט.
ואידך?														פט.
תרתוי שמעת מינה.	[רבי נחמיה ורבי אליעזר]													פט.
ששה לפר, ארבעה לאיל, שלשה לכבש.														פט.
מנלן?														פט.
דכתיב: ונסכים חצי ההין יהיה לפר, הין תריסר לוגי הויין, דכתיב: שמן זית הין, וכתיב: שמן משחת קדש יהיה זה לי לדורותיכם, זה בנימטריא תריסר הויין.														פט.
שלשה ומחצה למנורה, חצי לוג לכל נר.														פט.
מנא הני מילי?														פט.
מערב עד בקר - תן לה מדתה שתהא דולקת והולכת מערב עד בקר. דבר אחר: מערב עד בקר - אין לך עבודה שכשירה מערב עד בקר אלא זו בלבד, ושיערו חכמים חצי לוג מאורתא ועד צפרא.	דתנו רבנן:													פט.
מלמעלה למטה שיערו	איכא דאמרי:													פט.
ממטה למעלה שיערו.	ואיכא דאמרי:													פט.
מאן דאמר ממטה למעלה שיערו, התורה חסה על ממונן של ישראל.														פט.
ומאן דאמר ממעלה למטה שיערו, אין עניות במקום עשירות.														פט.
מערבין נסכי פרים בנסכי אילים, נסכי כבשים בנסכי כבשים, של יחיד בשל ציבור, של יום בשל אמש														פט.
אבל אין מערבין נסכי כבשים בנסכי פרים ואילים, ואם בללן אלו בפני עצמן ואלו בפני עצמן ונתערבו - כשרים, אם עד שלא בלל - פסול.														פט.
הכבש הבא עם העומר, אע"פ שמנחתו כפולה לא היו נסכיו כפולים.														פט.
והקטירו - שלא יערב חלבם בחלבם	ורמינהו:													פט.
אם נתערבו קא אמר.	רבי יוחנן:													פט.
אי הכי, ואין מערבין נסכי כבשים בנסכי פרים ואילים, ואפי' נתערבו נמי לא, והא מדקתני סיפא: בללן אלו בפני עצמן ואלו בפני עצמן ונתערבו - כשרין, מכלל דרישא לכתחלה קא אמר														פט.
מערבין יינן אם נתערב סלתן ושמןן.	אביי:													פט.
ויינן לכתחלה לא?														פט.
במה דברים אמורים - בסלת ושמן, אבל יין מערבין	והתניא:													פט.
היכא דהוקטר סלתן ושמןן - מערבין יין לכתחלה, היכא דלא הוקטר, אם נתערב סלתן ושמןן - מערבין נמי יינן, ואם לאו - אין מערבין, דלמא אתי לאיערובי סלת ושמן לכתחלה.	אלא אמר אביי:													פט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- Oמעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
central point for summary and review insertion of an earlier segment	
מקרא-key:	

מנחות-שתי מדות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כבש הבא עם העומר.												■	פס:
ומנחתו שני עשרונים - לימד על כבש הבא עם העומר שמנחתו כפולה.	ת"ר:											◇	פס:
יכול כשם שמנחתו כפולה כך יינו כפול? תלמוד לומר: ונסכו יין רביעית ההין.												◇	פס:
יכול לא יהא יינו כפול שאינו נבלל עם מנחתו, אבל יהא שמנו כפול שנבלל עם מנחתו? ת"ל: ונסכו, כל נסכיו לא יהו אלא רביעית.												◇	פס:
מאי תלמודא?												^	פס:
כתיב ונסכו וקרניו ונסכו, כיצד? נסכה דמנחה כנסכו דין, מה יין רביעית, אף שמן נמי רביעית.	רבי אלעזר:											!	פס:
אשם מצורע ששחטו שלא לשמו טעון נסכים, שאם אי אתה אומר כן, פסלתו.	רבי יוחנן:											■	פס:
אלא מעתה, כבש הבא עם העומר ששחטו שלא לשמו תהא מנחתו כפולה, שאם אי אתה אומר כן, פסלתו ותמיד של שחר ששחטו שלא לשמו יהא טעון שני גזירין בכהן אחד, שאם אי אתה אומר כן, פסלתו ותמיד של בין הערבים ששחטו שלא לשמו יהא טעון שני גזירין בשני כהנים, שאם אי אתה אומר כן, פסלתו	מתקיף לה רב מנשיא בר גדא:											♣	פס:
אין ה"נ												!	פס:
הא לא חשיב להו												♣	פס:
חדא מינייהו נקט.	אלא אמר אביי:											!	פס:
בשלמא הנך עולות ניהו, אי לא חזו לעולת חובה קרבי לעולת נדבה, אלא הכא אי לא מוקמית ליה במילתיה, אשם נדבה מי איכא?	רבי אבא:											!	פס:
אשם מצורע ששחטו שלא לשמו, או שלא נתן מדמו על גבי בהונות - הרי זו עולה לגבי מזבח, וטעון נסכים, וצריך אשם אחר להתירו.	תניא כוותיה דרבי יוחנן:											■	פס:
כל קרבנות הציבור והיחיד טעונין נסכים, חוץ מן הבכור והמעשר והפסח והחטאת והאשם, אלא שחטאתו של מצורע ואשמו טעונין נסכים.												■	פס:
ועשיתם אשה לה' - יכול כל העולה לאישים יהא טעון נסכים אפילו מנחה? תלמוד לומר: עולה	תנו רבנן:											■	פס:
שלמים מניין? תלמוד לומר: זבח												■	פס:
תודה מנין, ת"ל: או זבח												■	פס:
יכול שאני מרבה אף בכור ומעשר ופסח וחטאת ואשם? תלמוד לומר: לפלא נדר או בנדבה, בא בנדר ונדבה טעון נסכים, שאינו בא בנדר ונדבה אין טעון נסכים.												■	פס:
משמע להוציא את אלו, אוציא את חובות הבאות מחמת הרגל ברגל, ומאי ניהו - עולות ראייה ושלמי חגיגה? ת"ל: או במועדיכם, כל הבא במועדיכם טעון נסכים.												■	פס:
משמע להביא את אלו, אביא שעירי חטאת הואיל ובאין חובה ברגל? תלמוד לומר: וכי תעשה בן בקר, בן בקר בכלל היה, ולמה יצא? להקיש אליו, מה בן בקר מיוחד בא בנדר ונדבה, אף כל בא בנדר ונדבה.												■	פס:
לעשות ריח ניחוח לה' מן הבקר או מן הצאן - מה ת"ל? לפי שנאמר עולה, שומע אני אפילו עולת העוף במשמע, ת"ל: מן הבקר או מן הצאן, דברי ר' יאשיה	[רבי יאשיה]											■	פס:
אינו צריך, הרי הוא אומר זבח, ועוף אינו זבח, אם כן מה ת"ל מן הבקר או מן הצאן? לפי שנאמר: (ויקרא א') אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן בהמה מן הבקר ומן הצאן, יכול האומר הרי עלי עולה יביא משניהם? ת"ל: מן הבקר או מן הצאן, רצה - אחד מביא, רצה - שנים מביא.	רבי יונתן:											■	פס:
ורבי יונתן למה לי קרא?												♣	פס:
עד שיפרוט לך הכתוב יחדן	האמר: [רבי יונתן]											■	פס:
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הואיל וכתוב ומן הצאן, כמאן דכתיב יחדו דמי.												!	פס:
ולרבי יאשיה דאמר: אע"ג דלא כתיב יחדו כמאן דכתיב יחדו דמי												♣	פס:
ליבעי קרא												♣	פס:
הכתיב: אם עולה קרבנו מן הבקר, ואם מן הצאן קרבנו.	[רבי יאשיה]											!	פס:

disputants-חולקים- statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	key-מקרא-:
---	-------------------

מנחות-שתי מדות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואידך?										ז		צא.	
איצטריך, ס"ד אמינא: הני מילי במפרש, אבל בסתמא לייתי מתרוייהו, קמ"ל.	[רבי יונתן]									!	◇	צא.	
תודה מנין? ת"ל: או זבח.	אמר מר:										■	<	צא.
אטו תודה לאו זבח הוא?											ז	צא.	
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הואיל ואיכא לחם בהדה לא תיבעי נסכים.											!	◇	צא.
ומאי שנא מאיל נזיר, דאיכא בהדיה לחם ובעי נסכים?											ז	צא.	
סלקא דעתך אמינא: התם שני מינין, הכא ארבעת מינין, קמ"ל.											!	צא.	
ולכתוב רחמנא (במדבר ט"ו) לפלא נדר או לנדבה ולא בעי עולה											ז	◇	צא.
אי לא כתב רחמנא עולה, הוה אמינא: ועשיתם אשה לה' - כלל, לפלא נדר או לנדבה - פרט, לריח ניחוח - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש דבר שאינו בא על חטא, אף כל שאין בא על חטא, אוציא חטאת ואשם שהן באין על חטא, אביא בכור ומעשר ופסח שאין באין על חטא, ת"ל: עולה.											!	◇	צא.
השתא דכתיב עולה, כלל ופרט מה מרבית ביה?											ז	◇	צא.
מה הפרט מפורש שאינו מחוייב ועומד, אף כל שאינו מחוייב ועומד, להביא ולדות קדשים ותמורתן, ועולה הבאה מן המותרות, ואשם שניתק לרעה, וכל הזבחים שנזבחו שלא לשמן.											!	◇	צא.
והשתא דאמרת או לדרשא, לפלא נדר או בנדבה למה לי לחלקם?											ז	◇	צא.
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: עד דמייתי נדר ונדבה לא ליבעי נסכים, קמ"ל, דאייתי נדר לחודיה ליבעי נסכים, ואי אייתי נדבה לחודיה לייתי נסכים.											!	◇	צא.
הניחא לרבי יאשיה, אלא לר' יונתן למה לי?											ז	◇	צא.
ס"ד אמינא: אייתי נדר לחודיה ליבעי נסכים, אייתי נדבה לחודיה ליבעי נסכים, אייתי נדר ונדבה תיסגי בנסכים דחד, קמ"ל.											!	◇	צא.
או במועדיכם למה לי?											ז	◇	צא.
סלקא דעתך אמינא: ה"מ דקא מייתי עולה בנדר ושלמים בנדבה, אי נמי איפכא, אבל היכא דקא מייתי עולה ושלמים בנדר, אי נמי עולה ושלמים בנדבה, שם נדר אחד ושם נדבה אחת היא ותיסגי ליה בנסכים דחד, קמ"ל או במועדיכם.											!	◇	צא.
וכי תעשה בן בקר עולה או זבח למה לי?											ז	◇	צא.
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הני מילי היכא דקא מייתי עולה ושלמים בנדר, אי נמי עולה ושלמים בנדבה, אבל היכא דקא מייתי שתי עולות חדא בנדר וחדא בנדבה, אי נמי שני שלמים אחד בנדר ואחד בנדבה, אימא: שם שלמים אחת היא שם עולה אחת היא ותיסגי ליה בנסכים דחד, קמ"ל.											!	◇	צא.
לפלא נדר או שלמים למה לי?											ז	◇	צא.
סלקא דעתך אמינא: הני מילי היכא דמייתי שתי עולות חדא בנדר וחדא בנדבה, אי נמי שני שלמים בנדר ושני שלמים בנדבה, אבל היכא דקא מייתי שתי עולות בנדר ושתי עולות בנדבה, אי נמי שני שלמים בנדר ושני שלמים בנדבה, שם עולה אחד הוא ושם נדר אחד הוא ותיסגי ליה בנסכים דחד, קמ"ל.											!	◇	צא.
ורבי יאשיה האי מן הבקר או מן הצאן למה לי?											ז	◇	צא.
סלקא דעתך אמינא: הני מילי בתרי מיני, אבל בחד מינא תסגי ליה בנסכים דחד, קמ"ל.											!	◇	צא.
ככה תעשו לאחד למה לי?											ז	◇	צא.
סד"א: הני מילי בזה אחר זה, אבל בבת אחת תיסגי ליה בנסכים דחד, קמ"ל.											!	◇	צא.

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

מנחות-שתי מדות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא שחטאתו של מצורע ואשמו טעון נסכים.												■
מנא הני מילי?												^
ושלשה עשרונים סלת מנחה - במנחה הבאה עם הזבח הכתוב מדבר	דת"ר:											■ ■ ! ◇
אתה אומר: במנחה הבאה עם הזבח, או אינו אלא במנחה הבאה בפני עצמה?												⚡ !
כשהוא אומר: והעלה הכהן את העולה ואת המנחה, הוי אומר: במנחה הבאה עם הזבח הכתוב מדבר												! ■ !
ועדיין איני יודע אם טעונה נסכים ואם לאו												⚡ !
ת"ל: ויין לנסך רביעית ההין תעשה על העולה או לזבח לכבש האחד, עולה - זו עולת מצורע, זבח - זו חטאת מצורע, או לזבח - זו אשם מצורע.												! ■ ! ◇
ותיפוק ליה תרוייהו מזבח												⚡ ◇
חטאת ואשם מנין? תלמוד לומר: זבח	דאמר מר:											■ ⚡
הני מילי היכא דתרווייהו כי הדדי נינהו, אבל היכא דאשם להכשיר וחטאת לכפר, בעינן תרי קראי.												! ◇
זבח - זו חטאת מצורע.												■ ◇ <
ואימא: זו חטאת ואשם דנויך												⚡ ◇
לא סלקא דעתך												!
ומנחתם ונסכיהם - בעולתו ובשלמיו הכתוב מדבר	דתניא:											■ ■ ! ◇
אתה אומר: בעולתו ובשלמיו, או אינו אלא אפילו חטאת?												⚡ ! ◇
ת"ל: ואת האיל יעשה זבח שלמים ומנחתו ונסכו, איל בכלל היה, ולמה יצא? להקיש אליו, מה איל מיוחד בא בנדר ונדבה, אף כל בא בנדר ונדבה.												! ■ ! ◇
עולה - זו עולת מצורע.												■ ◇ <
ואימא: זו עולת יולדת												⚡
עולת יולדת מסיפא דקרא נפקא	אביי:											! ◇
לכבש - זו עולת יולדת, האחד - זה אחד עשר של מעשר שקרב שלמים, שלא מצינו לה בכל התורה שיהא טפל חמור מן העיקר.	דתניא, רבי נתן:											■ ! ◇
איזהו דבר שצריך שלשה רבויין? הוי אומר: זו מצורע.	רבא:											! ◇
לאיל למה לי?												⚡ ◇
לרבות אילו של אהרן.	רב ששת:											! ◇
אילו של אהרן מבמועדיכם נפקא												⚡
סלקא דעתך אמינא: הני מילי דצבור, אבל דיחיד לא.												!
ומאי שנא מעולת יולדת?												⚡
סלקא דעתך אמינא: הני מילי דבר שאין קבוע לו זמן, אבל דבר שקבוע לו זמן אימא לא, קמ"ל.												! ◇
או לאיל למה לי?												⚡ ◇
לרבות את הפלגס.												! ◇

statement-מימרא-מ **challenge-קושיא-ז**
 question-שאלה-^ **answer-תירוץ-!**
 proof-ראיה-■

disputants-חולקים-♦ **central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-ז**
 insertion of an earlier segment-קודמת-של פיסקה **story-מעשה-O**

מקרא-key:

מנחות-שתי מדות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הניחא לר' יוחנן דאמר: בריה הוא											ז	◊	צא:
הקריבו, מביא עליו נסכי איל ואינו עולה לו מזבחו	דתנן:										ז		צא:
או לאיל - לרבות את הפלגס	וא"ר יוחנן:										ז		צא:
מיייתי ומתני, דספיקא הוא	אלא לבר פדא דאמר:										ז	◊	צא:
אצטריך קרא לרביי ספיקא?											ז	◊	צא:
ודאי לבר פדא קשיא.											■	◊	צא:
ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או לשה בכבשים או בעזים, לשור האחד מה ת"ל?											ז	◊	צא:
לפי שמצינו שחלק הכתוב בין נסכי איל לנסכי כבש, יכול נחלק בין נסכי פר לנסכי עגל? ת"ל: לשור האחד.											!	◊	צא:
או לאיל מה ת"ל?											ז	◊	צא:
לפי שמצינו שחלק הכתוב בין נסכי בן שנה לנסכי בן שתים, יכול נחלק בין נסכי בן שתים לנסכי בן שלש? ת"ל: או לאיל האחד.											!	◊	צא:
או לשה בכבשים מה ת"ל?											ז	◊	צא:
לפי שמצינו שחלק הכתוב בין נסכי כבש לנסכי איל, יכול נחלק בין נסכי כבשה לנסכי רחלה? ת"ל: או לשה בכבשים.											!	◊	צא:
או בעזים מה ת"ל?											ז	◊	צא:
לפי שמצינו שחלק הכתוב בין נסכי כבש לנסכי איל, יכול נחלק בין נסכי גדי לנסכי שיער? תלמוד לומר: או בעזים.											!	◊	צא:
בדיק לן רבא, נסכי רחלה בכמה?	רב פפא:										^	◊	צא:
ופשטינא ליה ממתני: גדי משמש נסכי צאן של גדולים ושל קטנים, של זכרים ושל נקבות, חוץ משל אילים.											!	◊	צב.
כל קרבנות הצבור אין בהן סמיכה, חוץ מן הפר הבא על כל המצות ושעיר המשתלח	ת"ק]											■	צב.
אף שעיר עבודת כוכבים.	רבי שמעון:											■	צב.
כל קרבנות היחיד טעונין סמיכה, חוץ מן הבכור והמעשר והפסח.												■	צב.
והיורש סומך, ומביא נסכים, ומימר.												■	צב.
כל קרבנות הצבור אין בהן סמיכה, חוץ מפר הבא על כל המצות ושעירי עבודת כוכבים, דברי רבי שמעון	ת"ר: [רבי שמעון]											■	צב.
שעירי עבודת כוכבים אין בהן סמיכה, ואת מי אביא תחתיהם? שעיר המשתלח.	רבי יהודה:											■	צב.
לא סגיא דלא מעייל?											ז		צב.
גמירי שתי סמיכות בצבור.	רבינא:										!	◊	צב.
והלא אין סמיכה אלא בבעלים, וזה אהרן ובניו סומכין בן	אמר לו רבי שמעון:										ז	◊	צב.
אף זה אהרן ובניו מתכפרין בו.	אמר לו: [רבי יהודה]										!	◊	צב.
ואזדו לטעמייהו	רבי ירמיה:										■	◊	צב.
(ויקרא ט"ז) וכפר את מקדש הקדש - זה לפני ולפנים, ואת אהל מועד - זה היכל, מזבח - כמשמעו, יכפר - אלו העזרות, כהנים - כמשמעו, על כל עם הקהל - אלו ישראל, יכפר - אלו הלויים, הושוו כולן לכפרה אחת שמתכפרין בשעיר המשתלח, דברי רבי יהודה	דתניא: [רבי יהודה]										■	◊	צב.

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- question-שאלה ^ ! תירוץ- answer- proof-ראיה ■
מקרא-key:	

מנחות-שתי מדות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דאי מקרא, הוה אמינא: זבחי שלמי ציבור, כי קשיא אמתני' דהך פירקא דכל המנחות באות:												⚡	צב:
שלשה מינין טעונין שלש מצות	רבי שמעון:											■	צב:
ליתי בקל וחומר, ויהו זבחי שלמי ציבור טעונין סמיכה מקל וחומר: מה שלמי יחיד שאין טעונין תנופה חיים טעונין סמיכה חיים וכו'												⚡	צב:
איצטריך הלכתא												!	צב:
ואי מהלכתא, לא ידעינן הי ניהו, קמשמע לן דומיא דשעיר נשיא, דמכפר על עבירות מצוה ידועה.												!	צב:
כל קרבנות היחיד טעונין סמיכה, חוץ מבכור ומעשר ופסח.												■	צב: <
קרבנו - ולא הבכור, שיכול והלא דין הוא: ומה שלמים שאין קדושתן מרחם טעונין סמיכה, בכור שקדושתו מרחם אינו דין שטעון סמיכה תלמוד לומר: קרבנו - ולא הבכור.	ת"ר:											■	צב:
קרבנו - ולא מעשר, שיכול והלא דין הוא: ומה שלמים שאין מקדשין לפניהם ולאחריהם טעונין סמיכה, מעשר שמקדש לפניו ולאחריו אינו דין שטעון סמיכה תלמוד לומר: קרבנו - ולא מעשר.												■	צב:
קרבנו - ולא פסח, שיכול והלא דין הוא: ומה שלמים שאינו בעמוד והבא טעונין סמיכה, פסח שהוא בעמוד והבא אינו דין שטעון סמיכה תלמוד לומר: קרבנו ולא פסח.												■	צב:
איכא למיפרך: מה לשלמים שכן טעונין נסכים ותנופת חזה ושוק												⚡	צב:
קראי אסמכתא בעלמא.												!	צב:
אלא קראי למה לי?												⚡	צב:
קרבנו - ולא קרבן חבירו, קרבנו - ולא קרבן עובד כוכבים, קרבנו - לרבות כל בעלי קרבן לסמיכה.												!	צב: